

HOOP

HJM Sales, 08-04-2017

Geliefde broeders en zusters, enige weken geleden las ik een stukje van de bekende bijbel-leraar br. Derek Prince over hoop. Hij zei dat er vanaf de kansel te weinig over hoop wordt gepredikt, terwijl er toch in 1 Cor. 13:13 geschreven staat: *“En nu blijft geloof, hoop en liefde, deze drie; doch de meeste van deze is de liefde.”* Zowel geloof als hoop en liefde zijn in het leven van de christen essentieel en regelmatig wordt er daarom gepredikt over geloof en liefde. Waarom dan niet over hoop?

Naar mijn gevoel, omdat hoop zo dicht aanschuurt tegen geloof? *“Ik geloof dat Jezus mij heeft gered en dat de dag zal komen dat ik voor altijd in de hemel bij Hem zal zijn. Dus heb ik daar toch niet meer de functie ‘hoop’ voor nodig? Ik geloof dat het zo zal zijn. Punt uit!”*

Maar is dat zo? Zit de mens wel zo in mekaar? Heeft de mens altijd dat onwankelbare, rots-vaste geloof? Ik weet wel zeker van niet. Ikzelf in ieder geval niet. Er zijn dagen dat mijn geloof in Gods beloften op de proef wordt gesteld en wankelt. En dán komt de hoop in beeld, althans dat zou nu moeten. God kent de zwakheden van de mens en Hij weet dat de christen ook hoop nodig heeft.

Veel christenen zijn bijvoorbeeld ziek en geloven, dat zij genezen zijn door de striemen van Jezus. Zij geloven positief en danken Hem voor de genezing. Tóch zien zij vaak in hun lichaam geen zichtbare verbetering optreden. Ondanks hun geloof! Als deze situatie lang voortduurt, kan hun geloof gaan wankelen. En daarom hebben zij ook hoop nodig, namelijk dat genezing zál intreden, want Jezus heeft het immers reeds volbracht. En die hoop geeft hen nieuwe moed en leert hen om te volharden in geloof en niet te twijfelen. Het leert hen om te gaan staan op Gods uitspraken en beloften. Het leert hen om verdraagzaam te worden.

Hiermee wordt het tijd om hoop te definiëren. Want wat is hoop nu eigenlijk? Hoop in het Nieuwe Testament komt van het Griekse zelfstandige naamwoord *“el’pis”*, dat *“verwachting vol vertrouwen van het goede”* betekent.

In uiterste instantie betekent dit voor de christen, dat ooit de dag zal aanbreken van een heerlijk samenzijn met Christus, waarin er geen ellende en verdriet meer zal zijn en alle tranen door Hem zullen worden afgewist. Titus 2:11-13 – *“Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen. En onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld; Verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van den grote God en onze Zaligmaker Jezus Christus;”*

In eerste instantie is de hoop van de christen dus gericht op Jezus' Wederkomst. De hoop dat de dag zal aanbreken dat Jezus terugkomt en elke traan van onze ogen zal afwissen, geeft ons leven nieuwe kracht en nieuwe moed.

Er zijn in Nederland enkele gezegden, die de betekenis van hoop goed illustreren. Zo is er het gezegde: *“Waar leven is, daar is hoop”*. En ook *“Hoop doet leven”*. Er zijn tal van levensomstandigheden (niet persé voorbehouden aan christenen) te bedenken waarin dit tot uiting komt. Ik noem er drie! Eenzame ouderen klampen zich in hun hopeloze eenzaamheid vast aan het wekelijks bezoek van hun kinderen. Daaraan ontlenen zij hun levenskracht. Zij leven er als het ware naar toe. Anderen bij wie bijvoorbeeld kanker is geconstateerd, klampen zich hoopvol vast aan de chemotherapieën die zij moeten ondergaan. Of de bedrogen echtgenote klampt zich vast aan de hoopvolle belofte van haar man dat hij nooit meer overspelig zal zijn. Deze mensen zouden geen leven meer hebben zonder hun hoop. Want waar leven is, daar is hoop! Zodat waar geen hoop meer is, daar ook geen leven meer is!

Is dit ook niet een diepe achtergrond van de tegenwoordige actualiteit in Nederland, dat nogal wat ouderen uit het leven willen stappen (euthanasie) omdat zij hun leven ‘voltooid’ achten? Omdat zij hebben geconcludeerd, dat het leven voor hen niets meer in petto heeft, niet zinvol meer is? Velen achten hun leven hopeloos en zinloos. Nooit lees ik over ouderen

die zeer voldaan terugkijken op een vruchtbaar leven, rijk zijn gezegend met liefhebbende kinderen en een goede gezondheid en desondanks zeggen: *“Mijn leven is nu voltooid, nu wil ik het beëindigen”*. Altijd is daar een op hopeloosheid gebaseerde klacht. De vraag om euthanasie gaat vergezeld met zinloosheid van het leven, hulpeloosheid en hopeloosheid.

Een ander woord voor hopeloosheid is volgens het woordenboek ‘wanhoop’. Ouderen die levensmoe zijn, zijn wanhopig. Al doen velen hun best om dat gevoel diep te verstoppen. De mensen in Oost-Afrika die lijden onder hongersnoden zijn wanhopig. Zij zijn zonder hoop om zichzelf en hun kinderen te voeden. Zij weten dat zij van honger zullen sterven. Net als vele wanhopigen in de door oorlog en terreur verscheurde gebieden. Hopeloos weten zij dat een gewelddadige dood hen wacht.

Daarom ben ik dankbaar dat in Christus alles anders is. Buiten Hem is er in deze zondige, gevallen wereld geen hoop. Maar wedergeboren christenen hebben wél hoop. Hoop dat zich ook in brede zin mag uitstrekken naar al Gods beloften in Jezus Christus. Duurt de bekering van uw kinderen of echtgenoot lang, duurt de positieve verandering van de omstandigheden in uw leven lang, duurt uw genezing lang? Hoop op Jezus zoals de mensen in de gemeente van Thessalonica deden. 1 Thess. 1:2-4 – *“Wij danken God altijd over u allen, uwer gedachtig zijnde in onze gebeden; Zonder ophouden gedenkende het werk uws geloofs, en den arbeid der liefde, en de verdraagzaamheid der hoop op onzen Heere Jezus Christus, voor onzen God en Vader; Wetende, geliefde broeders, uw verkiezing van God;”*

Deze christenen in Thessalonica waren door God verkozen. M.a.w. zij waren wedergeboren christenen, wat hen in staat stelde om op basis van geloof in liefde te werken aan de opbouw van Gods Koninkrijk en in zware omstandigheden standvastig te blijven hopen op Christus. De wedergeboorte tot kinderen Gods stelt ons in staat om standvastig en volhardend positief te blijven hopen. 1 Petr. 1:3 en 13 – *“Geloofd zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren, tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden.....Daarom opschortende de lenden uws verstands, en nuchteren zijnde, hoopt volkomenlijk op de genade, die u toegebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus.”*

Geliefde broeders en zusters, u begrijpt dat ik br. Derek Prince erg dankbaar ben voor zijn artikel. Nu begrijp ik hoe belangrijk hoop voor mij als christen is, indien de omstandigheden moeilijk zijn en een oplossing nog zo ver weg lijkt. Hoop maakt mij volhardend en standvastig en dien ik daarom tot het einde toe vast te blijven houden. Hebr. 3:6 – *“Maar Christus, als de Zoon over Zijn eigen huis; Wiens huis wij zijn, indien wij maar de vrijmoedigheid en den roem der hoop tot het einde toe vast behouden.”*

Moge Jezus u en mij deze week overvloedig zegenen. Amen.